

Hedra din fader och din moder!

Det låter gammalmodigt eller hur? Har det budet någon aktualitet idag-är det inte snarare föräldrarna som skall hedra barnen? Någon har sagt att "när jag växte upp skulle föräldrarna ha de bästa bitarna och jag blev utan- nu blir jag fortfarande utan- för nu skall barnen ha dem!

Vem har gett föräldrabudet? Jo, Gud, Skaparen, som gett oss livet. Han som själv i Jesus Kristus har varit barn och tonåring. När han ger oss buden presenterar han sig som "Jag är Herren, din Gud, som har fört dig ut ur slaveriet.." Han vill inte slaveri utan frihet. Hans bud är kärleksbud. Också det fjärde budet är framsprunget ur hans kärlekshjärta som inte vill att vi skall förstöra våra liv utan få leva i frihet.

Hedra?

Att hedra någon betyder att man anser någon värdefull och viktig. Gäller det alla föräldrar? Kan ett barn till en alkoholist eller en mördare hedra sin far? Jag tror att det är möjligt. Hedra har nämligen inte att göra med hur den andre är till sin karaktär eller i sitt sätt att leva. Som kristna är vi kallade att se på varandra genom "skapelse- och Golgataglasögonen." Det betyder helt enkelt att också föräldrarna(!) är värdefulla som skapade av Gud och älskade av honom intill Jesus Kristi kärleksrop på korset. Man har bara en far och en mor. De har fått förmedla Guds skaparliv. Är inte redan denna självklarhet orsak till heder? Säg åt dina föräldrar att du är glad att de finns och glad över dem- så länge du är så ung att du täcks säga det!

Lyda?

Ganska snart märker föräldrar att barnet vill själv. Det kan ibland vara litet svårt att hålla med Margareta Melin när hon säger att det skall ställas till kalas när man ser att barnet ger uttryck för en egen vilja. Men vi förstår att varje barn är unikt. Till denna unikheter hör också viljan och känslor. Under tonårstiden blir det ofrånkomliga spänningar. Tonåringen skall bli vuxen och pendlar mellan barn och vuxenliv. Man tycker ibland att föräldrarna behandlar en som barn och ibland ställer krav som om man skulle vara vuxen. Föräldern måste ge frihet förenat med ansvar, men tonåringen måste också inse att föräldrarna ännu har det yttersta ansvaret för en. Här behövs mycken förståelse från bägge håll. Tonåringen behöver ibland fundera över hur han eller hon själv skulle reagera som förälder och föräldrarna behöver ge sitt barn tid och närhet, också kroppslig- men nu på tonåringens villkor! Den frånvarande pappan är utan tvivel ett av vår tids gissel. Den som är ung vet att man många gånger kan ropa efter gränslösa tider och andra friheter, men innerst inne ropar hjärtat efter gränser. Man vill testa sina egen åsikter genom att kasta dem mot föräldrarna och pejar samtidigt föräldrarnas omsorg om en.

Förlåta?

Sven Delbances bok Livets Ax hörde till de böcker som förra året grep mig djupt. Den är ett enda förlängt barn- och tonårsrop efter en fadersfamn och visar dessutom hur bilden av fadern kan vara absolut avgörande för vår syn på Gud. Författarens fadersbild präglas av skräck, fasa och avstånd och Guds bilden blir följakligen likadan. När man läser boken sörjer man över att Delblance helt har missförstått den kristna gudsbilden och man anar vilken revolution förlåtelsen skulle kunna innebära om den

fick komma in en relation präglad av bitterhet och hat.

Författaren är ingalunda ensam.

Det kan vara viktigt att bearbeta sitt föräldraförhållande. Om det präglas av bitterhet och besvikelser, som aldrig rensas ut tar man det med sig, "ärver" det och överför det i sin tur åt andra. På samma sätt som vi ger uttryck för tacksamhet i förhållandet till föräldrarna är det också viktigt att lära sig förlåta dem. Inte minst när man själv är förälder inser man om inte förr att man är i behov av förlåtelse.

Samtidigt behöver vi föräldrar fråga oss om vi i förhållandet till maken/makan och barnen ger dem möjlighet att känna igen Honom, "från vilket allt vad fader (det äkta) heter i himmelen och på jorden har sitt namn." Vi behöver liksom Paulus böja våra knän inför honom- och be inte minst för våra barn. Och faktiskt- den bästa gåvan, näst kärleken till Herren, vi föräldrar kan ge våra barn är att älska deras mor/far!

Hedra till livets slut

Någon har karikerat sagt att förr så födde en mor upp 10 barn, idag har dessa 10 svårt att ta hand om sin gamla mor. Åldringshem och pensionärscenter behövs men kan aldrig ersätta de egna barnen och barnbarnen. Du som har en mormor eller farfar på sjukhus eller åldringshem-glöm dem inte! Vi har alla skäl till att också idag lyssna till berättelsen i gamla läseboken om familjen som hade farfar som inte mera kunde uppföra sig städat vid bordet. Svärdottern fick igenom beslutet att gamle farfar måste sitta och "klotta" vid ett mattråg i hörnet av rummet. En dag hittar mannen i huset lilla Kalle i snickarboan ivrigt engagerad i sitt snickande. På frågan vad han gör får pappan svaret: "Jag gör ett mattråg, som du och mamma skall använda när ni blir gamla." Från den dagen fick farfar på nytt sitta vid hedersplatsen vid bordet! Fjärde budet hade på nytt visa sin aktualitet.

Så också idag-eller hur?